

Sygn. akt IX U 995/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 lipca 2017r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 995/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.07.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. powołując się na art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS odmówił ubezpieczonemu W. S. (S.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110 i art.110a powołanej ustawy, ponieważ nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę prawomocnej decyzji z dnia 05.01.2016r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie świadczenia na podstawie wskazanych przepisów ustawy emerytalnej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 17.05.1984r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 312,53 % i został ograniczony do 250%.

W dniu 13.11.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 05.01.2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (1951-1953, 1957, 1961-1969, 1971-1972, 1980-1984) był niższy od 250% i wyniósł 106,16%.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i toku niniejszego postępowania przed tutejszym Sądem w sprawie IXU 310/16, w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S. dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego w uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w okresie od 17.06.1958r. do 31.12.1979r. na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, karty zasiłkowej, zachowanej dokumentacji płacowej oraz z uwzględnieniem przepisów branżowych obowiązujących w spornym okresie Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1959-1961, 1963-1964, 1966, 1980-1984 na bazie odtworzonych wynagrodzeń wynosi 198,18% . Wskaźnik ten, niższy od 250% oraz niższy od wskaźnika poprzednio przyjętego do ustalenia wysokości emerytur nie pozwalał na przeliczenie świadczenia na podstawie art.110 i art.110a ustawy emerytalnej.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 02.02.2017r. Sąd oddalił zatem odwołanie ubezpieczonego.

W dniu 28.06.2017r. ubezpieczony ponownie złożył wniosek o przeliczenie świadczenia na podstawie tych samych przepisów nie dołączając żadnych nowych dowodów w sprawie. W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 03.07.2017r. opisaną na wstępie.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych, opinię biegłego mgr K. S. w sprawie IXU 3010/16.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia

podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110 i art.110 a ustawy emerytalnej, ponieważ obliczony najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy od 250%, a także od wwpw przyjętego wcześniej do ustalenia wysokości emerytury i wynosi 198,18%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii biegłego dopuszczonej w sprawie IXU 3010/16, w której biegły odtworzył wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego za sporne lata korzystając m.in. z zachowanych kart zasiłkowych za lata 1963 -1979. Wynagrodzenie odtworzone na podstawie kart zasiłkowych uwzględnia wszystkie składniki wynagrodzenia jakie otrzymywał ubezpieczony, jest zatem szczególnie wiarygodne i zbliżone do wynagrodzenia faktycznie uzyskanego.

W toku niniejszego postępowania ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia